

DECIZIA nr. 235/07.04.2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
contribuabilul X,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 0002019/15.01.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Sector 2 a Finantelor Publice, cu adresa nr. X/07.01.2016 inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 0002019/15.01.2016 asupra contestatiei formulata de contribuabilul X, CNP X, cu domiciliul in Bucuresti, Sos. X nr.X, bl. X, sc. X, et. X, ap. X, sector 2.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Sector 2 a Finantelor Publice sub nr. X/03.12.2015, il constituie Decizia de impunere din oficiu pe anul 2007 nr. X/31.03.2011, comunicata prin publicitate in data de 13.08.2013 si cu adresa nr. X/14.10.2015 asa cum mentioneaza contestatarul prin care s-au stabilit diferente de impozit anual de regularizat stabilite in plus in suma de X lei.

Contribuabilul contesta suma de X lei, suma evidentiata in avizul de plata emis de catre AS2FP care este compusa din suma de X lei stabilita prin decizia contestata si suma de X lei reprezentand majorari de intarziere, individualizata prin avizul de plata nr. X/17.09.2015.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de contribuabilul X.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, contribuabilul invedereaza faptul ca a solicitat o adeverinta de venit pe anul 2015 de la Administratia Sector 2 a Finantelor Publice fiindu-i necesara la Primarie - Comisia X si astfel a fost instiintat ca, figureaza cu un debit de plata in suma totala de X lei, conform avizului de plata nr. X din 17.09.2015.

Totodata sustine ca, din documentele puse la dispozitie de catre AS2FP rezulta ca, Decizia de impunere din oficiu pe anul 2007 nr. X/31.03.2011, referitoare la stabilirea impozitului pe venitul net anual impozabil datorat pentru venituri din transferul titlurilor de valoare <365 zile, a fost transmisa prin posta cu confirmare de primire la data de 28.06.2013, fiind aprobata inapoierea la data de 08.07.2013, dupa care s-a intocmit procesul verbal privind indeplinirea procedurii de comunicare prin publicitate, cu nr. X/13.08.2013, astfel ca, daca ar fi aflat in termen despre aceasta obligatie fiscala ar fi platit si nu s-ar fi adaugat majorari de intarziere.

In sustinerea cauzei contribuabilul mentioneaza ca, adresa la care a fost transmisa scrisoarea cu confirmarea de primire continand Decizia contestata nu a fost intocmai exacta, acesta putand fi un motiv pentru care scrisoarea nu a ajuns la destinatar respectiv, Sos. X nr. X, bl. X, etaj X in loc de Sos. X nr. X, bl. X, et. X, aceeasi greseala fiind strecurata si in dispozitivul anuntului colectiv.

Conform prevederilor art. 23, art. 91 din Codul de procedura fiscala, contribuabilul invoca prescriptia si sustine ca, din decizia de impunere din oficiu pe anul 2007 emisa la data de 31.03.2011, rezulta ca impozitul pe venitul net anual impozabil datorat si obligatiile privind platile anticipate s-au nascut in anul 2007 si atunci s-a nascut baza

impozabila pentru impozitul datorat iar termenul de prescriptie incepe sa curga de la data de 01 ianuarie 2008, astfel ca in momentul in care a fost trimisa scrisoarea cu decizia destinatarului, avand data postei de 28.06.2013, termenul era prescris.

In concluzie, contribuabilul sustine ca, prezenta contestatie este intemeiata motiv pentru care solicita admiterea acesteia astfel cum a fost formulata.

II. Prin decizia de impunere din oficiu pe anul 2007, nr. X/31.03.2011, Administratia Sector 2 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina domnului X obligatii de plata reprezentand diferente de impozit anual de regularizat stabilite in plus in suma de X lei.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatarile organelor fiscale, sustinerile contestatarului si prevederile legale in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele:

3.1 Cu privire la decizia de impunere din oficiu pe anul 2007, nr. X/31.03.2011, prin care organele de impunere au stabilit in sarcina contribuabilului un debit in suma de X lei.

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii se poate pronunta cu privire la debitul stabilit in sarcina contribuabilului in conditiile in care procedura de comunicare a deciziei de impunere din oficiu contestata a fost viciata.

In fapt, prin decizia contestata, referitoare la diferente de impozit anual de regularizat stabilite in plus, cu nr. X/31.03.2011, Administratia Sector 2 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina contribuabilului, obligatii de plata, in suma de X lei.

Din documentele anexate la dosarul cauzei rezulta ca organele de impunere au stabilit in sarcina contribuabilului, impozit pe venit in suma de X lei, impozit rezultat din castigul net anual, din transferul titlurilor de valoare in suma de X lei.

Decizia atacata a fost comunicata contribuabilului prin publicitate in data de 13.08.2013, datorita faptului ca, plicul privind comunicarea prin posta a deciziei a fost restituit fiind expirat termenul de pastrare la data 08.07.2013.

In drept, potrivit dispozitiilor art. 44, art. 45, din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

„ Art. 44. - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. În situația contribuabililor fără domiciliu fiscal în România, care și-au desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal se comunică prin remiterea acestuia contribuabilului/împuternicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță ori de câte ori contribuabilul a optat pentru această modalitate de emitere și de comunicare.

(4) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) sau (3), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate.

(5) Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. În cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la **art. 35**, afișarea se face, concomitent, la sediul acestora și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective. În lipsa paginii de internet proprii a autorității publice locale, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului județean sau a Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.

„Art. 45. - Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) Actul administrativ fiscal ce nu a fost comunicat potrivit art. 44 nu este opozabil contribuabilului și nu produce niciun efect juridic.”

Se retine ca actul administrativ fiscal produce efecte din momentul in care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata in actul administrativ comunicat, potrivit legii.

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 83 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care prevad urmatoarele:

„ Art. 83 Depunerea declarațiilor fiscale (1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunică prin poștă cu confirmare de primire. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță. În cazul impozitelor, taxelor și al contribuțiilor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, procedura privind transmiterea declarațiilor prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. (...)

(4) Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale. În cazul contribuabililor care au obligația declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit art. 67. Pentru impozitele, taxele și contribuțiile administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, înștiințarea pentru nedepunerea declarațiilor și stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se face în cazul contribuabililor inactivi, atât timp cât se găsesc în această situație.

(4¹) Contribuabilul poate depune declarația fiscală pentru obligațiile fiscale ce au format obiectul deciziei de impunere prin care au fost stabilite din oficiu obligațiile fiscale, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei. Decizia de impunere se desființează de organul fiscal la data depunerii declarației fiscale.”

De asemenea, potrivit Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 2/2014 aprobată prin O.M.F.P. nr. 550/2014, soluția adoptată prevede următoarele:

„ În conformitate cu prevederile pct. 44.1 din Normele metodologice*) date în aplicarea art. 45 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **organul fiscal nu poate pretinde**

executarea obligatiei stabilite în sarcina contribuabilului prin actul administrativ, dacă acest act nu a fost comunicat contribuabilului, potrivit legii.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

- prin decizia referitoare la decizia de impunere din oficiu pe anul 2007, nr. X/31.03.2011, Administratia Sector 2 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina domnului X, obligatii de plata reprezentand diferente de impozit anual de regularizat stabilite in plus in suma de X lei, aferente transferul titlurilor de valoare <365 zile;

- cu privire la comunicarea deciziei de impunere din oficiu pe anul 2007, nr. X/31.03.2011, organele fiscale mentioneaza in referatul cauzei ca aceasta decizie a fost transmisa prin intermediul serviciului postal si returnata, fiind transmisa prin publicitate conform procesului verbal nr. X/13.08.2013 si anuntului colectiv nr. X/29.07.2013;

- decizia de impunere din oficiu pe anul 2007, nr. X/31.07.2011 a fost transmisa prin posta cu recomandata nr. X din 08.07.2013 pe adresa Sos. X, bl. X, ap. X, sc. X, et. X, sector 2 si returnata cu mentiunea „Expirat termen de pastrare” in data de 08.07.2013;

- deoarece, decizia de impunere pe anul 2007 nr. X/31.07.2011 a fost returnata cu mentiunea „Expirat termen de pastrare” in data de 08.07.2013, organele fiscale au procedat la comunicarea prin publicitate a deciziei, conform procesului verbal nr. X/13.08.2013 si anuntului colectiv nr.X/29.07.2013;

- adresa la care a fost trimisa scrisoarea cu confirmare de primire continand decizia de impunere din oficiu, a fost Sos. X nr. X, bl. X, et.X, sector 2, astfel s-a observat ca atat in contestatia depusa de contribuabil, cat si in corespondenta transmisa organelor fiscale, contribuabilul mentioneaza, adresa ca fiind, in Bucuresti Sos. X nr. X, bl. X, sc. X, et. X, ap. X, sector 2;

- decizia contestata cu nr. X/31.03.2011 a fost transmisa prin posta cu recomandata nr. X din 26.06.2013 pe adresa Sos. X nr. bl. X, ap. X, sc. X, et.X, sector 2 si returnata cu mentiunea „Expirat termen de pastrare” in data de 08.07.2013, seviciul de solutionare a contestatiilor, a solicitat cu adresa nr. X/19.01.2016 pe adresa Soseaua X nr. X, bl. X, sc. X, et. X, ap. X, sector 2, domnului X o copie dupa actul de identitate;

- urmare adresei nr. X/19.01.2016, domnul X a transmis in data de 03.02.2016 o copie dupa actul de identitate, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X/03.02.2016, din care rezulta ca adresa de domiciliu este Soseaua X nr. X, bl. X, sc. X, et. X, ap.X, sector 2, Bucuresti si nu Sos. X nr. bl. X, ap. X, sc. X, et. X, sector 2, Bucuresti, cum eronat a fost comunicata de Administratia Sector 2 a Finantelor Publice, decizia de impunere din oficiu pentru anul 2007, nr. X/31.03.2011.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, rezulta ca, Administratia Sector 2 a Finantelor Publice nu face dovada respectarii procedurii de comunicare a deciziei, intrucat a transmis-o eronat pe alta adresa, respectiv, Sos. X nr. - bl. X, ap. X, sc. X, et. X, sector 2, Bucuresti si nu pe adresa Soseaua X nr. X, bl. X, sc. X, et. X, ap. X, sector 2, Bucuresti.

Astfel, in conditiile in care organul fiscal nu face dovada respectarii procedurii de comunicare prevazuta de art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare a deciziei de impunere din oficiu pe anul 2007, Serviciul solutionare contestatii nu se poate pronunta cu privire la diferente de impozit anual de regularizat stabilite in plus in suma de X lei.

Mai mult, cu privire la comunicarea deciziei contestate, organul fiscal prin referatul cauzei nu face nicio precizare si nici nu analizeaza situatia fiscala a contribuabilului prin prisma celor reglementate prin Decizia Comisiei fiscale centrale nr. 2/2014.

Tinand cont de aspectele prezentate, urmeaza a se aplica dispozitiile art. 216 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, republicat, respectiv urmeaza a se desfiinta decizia de impunere din oficiu pe anul 2007 nr. X/31.03.2011, prin care Administratia Sector 2 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina domnului X, obligatii de plata in suma de X lei.

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct. 11.5, 11.6 si 11.7 din instructiunile de aplicare ale art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala;

"11.5. În situatia în care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

11.6. Decizia de desfiintare va fi pusa în executare în termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeași perioada și același obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desfiintat, acesta putând fi contestat potrivit legii."

Prin urmare, Administratia Sector 2 a Finantelor Publice va proceda la reanalizarea situatiei fiscale tinand cont de prevederile legale in vigoare pentru a determina in mod corect situatia fiscala a contribuabilului, de motivatiile acestuia, de dispozitiile legale vizand prescriptia, precum si de cele retinute prin prezenta, exercitandu-si rolul activ in vederea stabilirii corecte a obligatiilor fiscale datorate, precum si la corectarea bazei de date cu privire la adresa de comunicare a actelor administrative fiscale.

3.2 Cu privire la mentiunile contestatarului vizand anularea sumei de X lei, reprezentand majorari de intarziere conform avizului de plata nr. X/17.09.2015.

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii din cadrul D.G.F.P.M.B. se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, in conditiile in care nu intra in competenta sa de solutionare.

In fapt, prin avizul de plata nr.X/17.09.2015, organul fiscal a instiintat contestatarul cu privire la obligatia de plata existenta in evidentele fiscale la data de 17.09.2015.

In drept, potrivit art. 209 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Art. 209 - (1) Contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situatiei emise în conformitate cu legislatia în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispozitie de măsuri, se soluzionează de către:

a) structura specializată de solutionare a contestatiilor din cadrul directiilor generale ale finantelor publice judetene sau a municipiului Bucuresti, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum si măsura de diminuare a pierderii fiscale, în quantum de până la 3 milioane lei;"

"(2) Contestatiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluzioneaza de catre organele fiscale emitente."

"Potrivit art. 88 din O.G. nr.92/2003, republicata, *"sunt asimilate deciziilor de impunere si urmatoarele acte administrative fiscale:*

- a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;
- b) deciziile referitoare la bazele de impunere;
- c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;
- d) Abrogată prin punctul 35. din Ordonanță [nr. 29/2011](#) începând cu 17.09.2011.
- e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.”

“Art. 205 -(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia. ”

Art. 206 -(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

(3) Contestația se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al cărui act administrativ este atacat și nu este supusă taxelor de timbru. ”

Având în vedere aceste dispoziții legale, se reține că în materia impunerii legiuitorul a prevăzut prin Codul de procedură fiscală, republicată, în mod expres și limitativ, o anumită categorie de acte administrative fiscale prin care se stabilesc obligații bugetare suplimentare. Potrivit articolului de lege mai sus menționat, doar declarația fiscală și decizia de impunere constituie titluri de creanță prin care se pot stabili obligații de plată în sarcina contribuabililor.

Totodată, Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014 prevăd următoarele:

“3.1. Contestația se depune la organul fiscal emitent al actului administrativ fiscal contestat, iar la primirea contestației organul emitent al actului administrativ fiscal va întocmi dosarul contestației, precum și referatul cu propuneri de soluționare. **Întocmirea dosarului contestației nu este obligatorie în situația în care, potrivit art. 209 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, organul emitent este competent pentru soluționarea contestației.”**

“5.1. Actele administrative fiscale care intra în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 209 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.”

Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, notele de compensare, **înștiințări de plată**, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație **etc.**”

“9.9. În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac, pentru aceste aspecte cererea se va înainta organelor competente de către organul investit cu soluționarea caii administrative de atac, după soluționarea acesteia.”

Se reține că, potrivit art.209 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, republicat, organele specializate în soluționarea contestațiilor, constituite la nivelul direcțiilor generale ale finanțelor publice teritoriale, au o competență strict delimitată, ele nu se pot investi decât cu soluționarea contestațiilor care privesc sume stabilite în decizii de impunere, în

actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si in titlurile de creanta privind datoria vamala, deci cu anumite categorii de acte administrative fiscale expres si limitativ prevazute de lege.

Potrivit prevederilor legale anterior mentionate, se constata ca avizul de plata nu se incadreaza in categoria actelor administrativ fiscale si nu este act administrativ asimilat deciziei de impunere, întrucât pe de o parte prin acesta nu se stabilesc drepturi si obligatii fiscale, nu suntem în prezenta unor creante fiscale, iar pe de alta parte nici nu este expres prevazut de lege ca act asimilat deciziei de impunere. De asemenea, se retine faptul ca actele administrative fiscale care intra în competenta Serviciului solutionare contestatii sunt stabilite în mod expres prin art.209, alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, asa cum am aratat, avizul de plata neîncadrându-se în nici una din respectivele categorii, astfel încât devin incidente prevederile art.209 alin.2 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Prin urmare, capatul de cerere privind contestarea sumei de X lei, individualizata prin avizul de plata nr.X/17.09.2015, emis de Administratia Finantelor Publice sector 2, nu intra sub incidenta prevederilor art. 209 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In temeiul pct. 9.9 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014, **acest capat de cerere precum si copia contestatiei nr. X/03.12.2015 vor fi transmise Administratiei Finantelor Publice sector 2, spre analiza si competenta solutionare.**

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 83 si art. 296²⁴ alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 44, art. 45, art. 111, art. 119, art. 120 si art. 216 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Decizia Comisiei fiscale centrale nr. 2/2014 aprobata prin O.M.F.P. nr. 550/2014, pct. 11.5, pct. 11.6 si pct. 11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014

DECIDE

1. Desfiinteaza decizia de impunere din oficiu pe anul 2007 referitoare la diferente de impozit anual de regularizat stabilite in plus nr. X/31.03.2011, prin care Administratia Sector 2 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina domnului X, obligatii de plata in suma de X lei, urmand ca organul fiscal sa procedeze la reanalizarea situatiei de fapt fiscale, in conformitate cu prevederile legale in vigoare si cu retinerile din prezenta decizie.

2. Constata necompetenta Serviciului solutionare contestatii din cadrul D.G.R.F.P.B. in solutionarea contestatiei vizand suma de X lei individualizata prin avizul de plata nr. X/17.09.2015 si transmite contestatia Administratiei Sector 2 a Finantelor Publice pentru acest capat de cerere, spre analiza si competenta solutionare.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.